

Sarah Vanhee in Gent

De 'gewone mens' bestaat niet

.....

Untitled van Sarah Vanhee was dit weekend in Gent te zien op diverse locaties
www.sarahvanhee.com

Performance Elk denken over kunst begint meestal bij een concreet werk. Die gedachten vallen zelden samen met het 'officiële' kunstdiscours. Wat stelt het dan voor? Die vraag is het uitgangspunt van *Untitled* van Sarah Vanhee. *Untitled* heeft een simpel opzet. De Nieuwpoortvestiging van Kunstencentrum Campo in Gent is het afspraakpunt. Van daar word je uitgestuurd je naar één of twee adressen in de buurt. Daar vertellen mensen je over 'hun' kunstwerken. Ik was te gast bij een gezin dat zijn oude lichte gordijnen donker verfde en op een kader spande om te dienen als schilderdoek. Plots bleek het doek al een beeld op zich. "Net een Gerhard Richter" merkte de vrouw des huizes niet onterecht op. Het ding hing ook beeldig in de kleine huiskamer. Alleen: is dit product van puur toeval ook kunst?

Van zulke verhalen over 'kunst' kun je er een aantal sprokkelen in woningen in de buurt van Nieuwpoort. De bewoners spraken hun verhaal op voorhad door met Sarah Vanhee, maar een vast stramien is er niet. Het kunstwerk

Untitled bestaat uit wat er gebeurt tussen de bezoeker en de eigenaar rond een werk dat een idee over kunst belichaamt. Die oefening deed Vanhee al eerder in Frankfurt en Leuven. Achter dat onderzoek zat een hypothese, maar die bleek maar half te kloppen.

"Ik begon vanuit de idee dat je vanuit een 'officieel' kunstencentrum naar de omwonenden toestapt, in plaats dat zij naar de ruimte voor kunst komen", vertelt Vanhee. "Ik ging uit van de aanname – en meteen het probleem – dat kunst voor de 'gewone' mens een ver-van-mijn-bedshow is. De verrassing was voor mij dat die 'gewone mens' niet bestaat. Ik stootte op verhalen en opvattingen die je zelf nooit zou verzinnen."

De kunstenaar werkte al vaker aan projecten met een sterke sociale component en een ongewone vorm. Wat houdt haar daarin bezig? Vanhee: "Een rode draad in mijn werk is dat ik benieuwd ben hoe mensen zichzelf 'uitvinden'. Zijn ze wie ze zijn door toeval, of hebben we zelf een actieve hand in de constructie van onze persoonlijkheid. Hoeveel daarvan is realiteit, hoeveel fictie. Je staat er verstand van hoeveel vreemde verhalen je hoort als je daar naar op zoek gaat. De meeste levens, hoe gewoon ze ook schijnen, zou je gewoon niet kunnen verzinnen. Daaruit volgt dan de vraag hoe dat zich uit in de taal die mensen spreken. Die vragen zie je terugkeren in bijna al mijn werk." (PTJ)